BÌNH NGUYÊN LỘC

Dân tộc tính

Dân tộc tính

Bình Nguyên Lộc

FLIPBOOK-
TỦ SÁCH TIẾNG VIỆT

dân tộc tính

Bình Nguyên Lộc

Bìa: ***M.C.P***
Nguồn: ***Thư Quán bản thảo***

dân tộc tính

BÌNH NGUYÊN LỘC

Tuần báo KHỞI HÀNH
số 112 * 08-7-1971

Hai cái chuyện "Dân tộc tính" và "Ngoại lai" được thiên hạ nói đến nhiều cũng bằng chuyện "mẹ mìn" và chuyện "Chim cút".

Nhưng riêng tôi thì tôi không bao giờ đá động tới hai con cắc ké dễ thay đổi màu sắc đó Nó mới mang màu xanh, mình bảo nó xanh là nó màu đỏ biến sang màu vàng rồi.

Luôn luôn, mình bị việt vị, bị trễ tàu, hóa ra mình nhà quê làm sáu cục.

Còn nhớ, thuở tôi còn bé dại, các chị gái nào mà phi dê[1] là bị thiên hạ mắng là gái đĩ.

Người của thời ấy không biết các thành ngữ "Dân tộc tính" và "Ngoại lai" nên phải mắng thô lỗ như vậy, chớ nếu biết, họ đã không bảo rằng phi dê tóc là Dân tộc là ngoại lai.

Nhưng tại họ dốt sử đó thôi. Chính cổ sử Trung Hoa đã tả dân Việt là dân "Tiểu phát", tức dân có tục xén tóc ngắn từ hai ngàn năm trước.

Chính để tóc dài mới là phi dân tộc mới là ngoại lai, vì tục "Trường phát" là tục của Hoa chủng.

Hóa ra tổ tiên ta đã, vào một thời nào đó, bỏ mất dân tộc tính, thu nạp ngoại lai tính, rồi hai ngàn năm sau, trở lại mắng

1 friser: uốn; uốn xoăn.

bọn phi dê tóc là gái đĩ là phi dân tộc, là nhiễm ngoại lai.

Sự thật ở đâu hở trời?

Sự thật ở đâu cái chớ, nhưng ai biết cái nào là dân tộc tính, cái nào là ngoại lai, chỉ chửi bậy bạ vậy thôi:

Khi tôi bước vào tuổi thanh xuân thì một biến cố tương tợ lại xảy ra. Cô gái nào mặc duýp thì tức thì bị mắng là gái đĩ. Ấy năm đó cũng chưa có thành ngữ dân tộc tính và ngoại lai.

Nhưng có phải chăng là hồi đời xưa dân ta mặc duýp. Cái quần mới chính là món ngoại lai, phi dân tộc do Tàu đưa sang.

Bằng chứng không thể chối là câu ca dao xưa:

Tháng tám có chiếu vua ra.

Cẩm quần không đáy người ta hãi hùng.

Quần không đáy là gì, nếu không phải là cái duýp. Ấy, tổ tiên ta đã mặc duýp, thế rồi ông vua nào đó của ta đã nhiễm ngoại lai Tàu, bỏ mất dân tộc tính, bắt phụ nữ mặc quần, nên họ hãi hùng lắm vì đó là món y phục ngoại lai mà họ chưa quen. Thế mà ngày nay lại có nhiều nhà ái quốc chửi các cô mặc duýp là vong bản, là nhiễm ngoại lai.

Sự thật ở đâu chớ?

Sự thật ở cả trong sử. Hễ dốt sử là chửi bậy.

Những cái mà các nhà yêu nước ấy đinh ninh là của ta, thật ra là ngoại lai tuốt hết vì nó ở bên Tàu sang. Ta là dân bị trị, bắt buộc phải theo vậy thôi.

Nhưng giờ ta hết bị Tàu trị rồi, cái kỳ lại cứ bám níu vào những cái ấy, ngỡ đó là quốc hồn, xem đó là dân tộc tính, và mắng chửi lung tung.

Và sự thật lớn hơn nữa là không bao giờ có ai thoát ảnh hưởng ngoại lai cả. Tàu đã mượn âm nhạc của Tây Đức, đã mượn kiến trúc của Mã Lai, đã mượn nghề Kim hoàn của Ba Tư. Pháp đã lấy tất cả của La Hy. Và ta đã mượn lại của Tàu, chỉ có thế thôi.

Không có dân tộc nào mà không chịu ảnh hưởng của dân tộc nào, ai thạo sử, không bao giờ dám thóa mạ tánh cách ngoại lai, vì nó tràn ngập tất cả mọi xã hội trên thế giới.

Thử hỏi các ông binh vực ráo riết dân tộc tính, các ông ấy đang mặc Âu phục hay Việt phục?

Thử hỏi trong truyện Kiều, có đoạn văn nào mà nội dung không chứa đựng tư tưởng của Tàu hay không?

Trăm năm trong cõi người ta,

Chữ tài chữ mệnh khéo là cột nhau.

Trăm năm tượng trưng cho đời người. Đó là quan niệm Tàu. Tài mệnh cột nhau cũng là quan niệm Tàu.

Trải qua một cuộc bể dâu.

Lại là điển tích Tàu.

Và sự thật lớn hơn một bực nữa là sự kiện ngoại lai bị mắng ấy có tác hại hay chăng? Thử hỏi có nhà Đạo Đức nào ngày nay bắt con gái của họ để tóc dài và bới thành một cục tóc to sau ót như cách đây mấy mươi năm nay chăng? Không, tất cả các cô, kể cả các ái nữ của các nhà Đạo Đức đều phi dê tóc.

Và xã hội Việt Nam không hỏng vì mười triệu cái đầu có tóc phi dê ấy chút nào hết. Nhưng cách đây mấy mươi năm, các cô ấy lại bị mắng là gái đĩ hết ráo.

Vấn đề không phải là ngoại lai gây hại.

Vấn đề là hễ thấy lạ mắt là hoảng hốt, không phân biệt cái ngoại lai nào cần được thu nạp, cái ngoại lai nào phải bị loại trừ. Tất cả cái gì ngoại lai đều bị chửi tuốt hết.

Đó là một định kiến sai lầm. Sự sai lầm đó, không biết có cố ý, có hậu ý nào hay không? Ta nghi ngờ, tự đặt câu hỏi đó, vì câu chuyện tóc làm cho ta ngẩn ngơ.

Rõ ràng là Bách Việt có tục "Tiểu phát" không sao chối cãi được. Thế sao

các cô gái của thời niên thiếu của tôi, vào tiệm để "Tiểu phát" lại bị mắng là gái đĩ, còn những cô nhiễm ngoại lai Tàu, theo tục "Trường phát" thế lại được trọng?

Rồi thì ngày nay các cô Trường phát lại sắp dễ ế chồng, vì "Trường phát" là cái ổ chấy.

Câu chuyện cái đầu ấy, làm cho ta điên cả đầu? Những bản nhạc. *Bác toan tấn cống, Khổng Minh tọa lầu*, đâu phải là của ta. Thế nhưng nó lại được gọi là cổ nhạc Việt Nam, có dân tộc tính còn nhạc Jazz là ngoại lai.

Ừ, thì đúng như vậy. Nhạc jazz là của người da đen gốc Phi Châu. Nhưng nếu dân ta không ưa nhạc điệu Tàu Bác toan tấn công nữa, mà đâm ra thích nhạc Phi Châu thì đã sao hay chớ?

Ngoại lai chăng? Thì Bác toan tấn cống vẫn cứ là ngoại lai, sao không chửi nó, cứ chửi nhạc jazz?

Mì xào, cá hấp, cơm chiên đều không phải là sản phẩm Việt Nam, nhưng lại được xem là có dân tộc tính, còn bít tết thì không.

Nhưng chính bít tết mới đích thị là có dân tộc tính vì khi chưa bị Tàu cai trị, ta chỉ biết ăn bê thui, tức một thứ bít tết, chớ chưa biết món cá chiên.

Cả món canh rau, ta cũng vay mượn của Tàu, bằng chứng là danh từ CANH là danh từ Tàu chớ không phải danh từ Việt.

Ta có thể nói mà không sợ sai lầm rằng cả các đại cường quốc chủ nhơn của những nền văn mình rực rỡ cũng vay

mượn lung tung, và cả nhân loại đều thọ lãnh lẫn nhau những phát minh riêng rẽ, không dân tộc nào tự mình làm cái gì cả.

Vừa rồi, các nhà bác học vừa khám phá ra với đầy đủ bằng chứng là những chiếc gương đồng nhà Hán rất danh tiếng của Tàu, thật ra là gương của xứ Lưỡng Hà ở bên Tây, bằng chứng là sau lưng các gương nhà Hán có khắc bốn chữ T, đó là chữ TÔ trong mẫu tự Lưởng Hà. Tàu làm gì có chữ T vào thời nhà Hán, hở trời!

Và người ta khám phá ra rằng lụa Sa-tin của Âu châu, vốn là của Tàu. Tàu đã bán sang Âu châu hai thứ lụa mà ta đọc là SA và ĐOẠN, nhưng Tàu Quan thoại đọc là SA và TOUEN, Sa-i-Touen bị biến thành Satin.

Không có ai có dân tộc tính cả, cũng chẳng có ai tránh ngoại lai được cả.

Vì quan niệm tầm ruồng về dân tộc tính và ngoại lai, nên các ông kêu gào đòi hỏi dân tộc tính và các ông mắng chửi ngoại lai vẫn không làm gì được cả, thì cứ đòi hỏi suông và mắng chửi suông, trước sự đổi thay của xã hội ta, mà cho cả xã hội Âu Mỹ gì cũng đổi thay tuốt hết.

Sau khi chiếm đóng Nhựt Bổn thì người Mỹ đâm ra chơi non bộ căng cảnh, y hệt như người Nhựt Bổn. Mỹ cũng có lắm cái mồm để chửi bới đó là ngoại lai, là mất dân tộc tính.

Nhưng người Mỹ càng ngày càng chơi non bộ mạnh hơn, bởi các ngoại lai ấy không có giết chết cái gì hết, cũng như việc phi dê tóc, việc mặc duýp không hề

biến phụ nữ Việt Nam thành gái đĩ mặc dầu có sự lên án gắt gao cách đây mấy mươi năm.

Vậy các ông hiện nay đang lên án cái gì khác nên coi chừng kẻo mà mỏi mồm vô ích, bởi rất có thể cái bị lên án vào năm 1971 này sẽ trở thành dân tộc tính Việt Nam vào năm 1980 y hệt như cái đầu tóc phi dê bị lên án năm 1935, được toàn thể chấp nhận vào năm 1945.

Năm mà cải lương ra đời, các cụ mê hát bội, gọi cải lương là trò hề hạ cấp. Nhưng năm nay thì các ông mê cải lương lại gọi thoại kịch là trò múa rối vô duyên,

Nhưng dân chúng cứ chấp nhận sự thay đổi, cứ biến cải lương phi dân tộc của các cụ, cứ sống mạnh suốt 50 năm, và thoại kịch vô duyên phi dân tộc của

khán giả cải lương sẽ sống mạnh hằng trăm năm nữa.

Nhà bác học H. Maspéro đã đào được những ngôi nhà tí hon bằng sứ, đời Hán, đời Tấn, đời Đường. Nhà ấy nóc bằng y hệt như nhà Tây.

Thế thì dân tộc tính trong kiến trúc của Tàu, không hề là cái nóc oằn và cái mái cong. Có ai biết điều đó hay không?

Nhà bác học L Bézacin đã chứng minh rằng chính nóc nhà oằn và mái nhà cong là chi tiết kiến trúc của ta mà Tàu bắt chước và ta bỏ mất.

A ha, thì ra chẳng ai biết dân tộc tính là cái khỉ khô gì hết, nhưng lại có rất nhiều người cứ nói mãi đến dân tộc tính.

Cứ nhìn vào câu chuyện "Tiểu phát" "Trường phát", câu chuyện "Cái váy", câu chuyện "Nóc nhà oằn, mái nhà cong" để dè dặt một tí các ngài ơi, dân tộc tính rất là khó biết, không như các ngài tưởng lầm, và ngoại lai, không phải luôn luôn gây hại, nhứt là ngoại lai mười năm là nó thành dân tộc tính chắc chắn, bằng chứng là việc phi dê tóc nói trên,

Cụ nào sống lâu hơn chúng ta chừng 10 năm, chắc còn nhớ rằng những cô gái Hà Nội năm 1925 mà để răng trắng đều bị gọi là gái đĩ. Nhưng để răng trắng, một tục ngoại lai đấy, có giết chết dân tộc ta chăng, và ngày nay, thử tìm xem coi còn được lối một trăm hàm răng đen hay không?

Có ông bà nào binh vực dân tộc tính đủ can đảm nhuộm răng đen hay chăng, xin đưa tay lên coi nào?